

**ΟΜΙΛΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
Κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΗΣ ΑΧΕΡΙΤΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΧΕΡΙΤΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 31.8.2014**

Ημέρα μνήμης κατεχόμενης Αχερίτου. Σαράντα χρόνια από την σταύρωση και την προδοσία της Κύπρου, σαράντα χρόνια από την ολοκλήρωση του δίδυμου εγκλήματος κατά της Κύπρου. Στις 31 Αυγούστου 1974 ο Απίλλας πατά και τα ιερά χώματα της Αχερίτου, ενώ λίγο πριν είχε αλώσει και τις περιοχές Καλοψίδας και Άχνας, υπό τα απαθή βλέμματα των ισχυρών της γης.

Οι μνήμες είναι ακόμα νωπές. Οι κάτοικοι ξεσπιτώνονται βίαια. Γίνονται πρόσφυγες στη δική τους πατρίδα. Μαζί τους και πολλοί που κατέφυγαν από γειτονικά χωριά στην Αχερίτου αναζητώντας περισσότερη ασφάλεια από τις τουρκικές επιθέσεις. Αφύλακτη και απροστάτευτη όλη η γύρω περιοχή, γίνεται έρμαιο της τουρκικής λεηλασίας και βαρβαρότητας. Πόνος, θλίψη, πανικός. Στην προσπάθεια τους να σωθούν οι περισσότεροι τα καταφέρνουν, είναι όμως και μερικοί που συλλαμβάνονται, βασανίζονται, σφαγιάζονται.

Οι νεκροί, οι αγνοούμενοι, οι μαυροφορεμένες μάνες, τα παιδιά με το βουβό κλάμα, το ξεκλήρισμα οικογενειών, ο ξεσπιτωμός, οι πρόχειροι καταυλισμοί, ο θρήνος και η αβεβαιότητα για το αύριο, ήρθαν να συνθέσουν μια εικόνα πρωτόγνωρη, ανάγλυφη του δράματος ενός ολόκληρου λαού.

Τέτοιες μέρες ο νους και η σκέψη μας σπάνε τα συρματοπλέγματα της κατοχής και φτάνουν στα κατεχόμενα χωριά και τις πόλεις μας. Στις πατρογονικές εστίες, στους τάφους των προγόνων μας, στα ιερά και τα όσια μας. Αυτά που δεν ξεχνούμε και δεν θα ξεχάσουμε ποτέ. Πάνε στις βουβές εκκλησίες της Αχερίτου, την μεγάλη εκκλησία της Αναλήψεως, στο διπλανό εκκλησάκι της Αγίας Μαρίνας και, βορειότερα, στην εκκλησία της Παναγίας Τραπέζης.

Αχερίτου. Άγια γη με αμιγώς ελληνικό πληθυσμό μέχρι το μαύρο καλοκαίρι του 1974. Δέκα μόλις χιλιόμετρα δυτικά της Αμμοχώστου, στην αρχή της μεγάλης πεδιάδας της Μεσαρκάς, δίπλα ακριβώς από τις εγκαταστάσεις της Βρετανικής Βάσης Αγίου Νικολάου. Ποιος να το πίστευε τότε, στις 31 Αυγούστου 1974, ότι μπορούσε να φθάσει μέχρι και εκεί το κακό; Σε ώρες μάλιστα εκεχειρίας;

Σήμερα, τιμώντας τη μνήμη των ηρώων μας και καταθέτοντας την ευγνωμοσύνη και το θαυμασμό μας για όλους τους υπερασπιστές της ελευθερίας της Κύπρου, ενδυναμώνουμε ταυτόχρονα τη φλόγα της επιστροφής που σιγοκαίει μέσα μας και ανανεώνουμε την πίστη μας προς τα δίκαια της εθνικής μας υπόθεσης.

Όσος χρόνος και αν χρειαστεί θα δικαιώσουμε τη θυσία των ηρώων μας και θα σταθούμε αντάξιοι της ιστορίας και του χρέους μας προς τις σημερινές και αυριανές γενιές. Θα έλθει η μέρα που οι καμπάνες των εκκλησιών μας θα κτυπήσουν χαρμόσυνα, θα έρθει η μέρα που η ομίχλη της κατοχής θα διαλυθεί και θα κάνει τον ήλιο να φωτίσει περισσότερο την πατρίδα μας.

Αυτή η γη έχει ιστορία που δεν μπορεί να αλλοιωθεί ούτε και να παραγραφεί γιατί οι ρίζες πάνε πολύ βαθιά και κρατούν γερά. Οι κατακτητές που πέρασαν δεν κατάφεραν ποτέ να πλήξουν ή να παραχαράξουν την ιστορική μας ταυτότητα, τον πολιτισμό, την θρησκεία και τις παραδόσεις μας. Αντέξαμε και αντέχουμε στις δοκιμασίες και συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε. Δεν πρέπει και δεν πρόκειται να φανούμε κατώτεροι των περιστάσεων, ούτε και κατώτεροι της προσφοράς και της θυσίας όσων τιμούμε σήμερα. Αν επιβίωσε αυτός ο τόπος και ο λαός για να είμαστε σε θέση εμείς να διεκδικούμε τα δίκαια μας και να ελπίζουμε σε καλύτερες ημέρες, το οφείλουμε πρώτα απ' όλα σε αυτούς όλους που λάμπρυναν με την αυτοθυσία και το απaráμιλλο θάρρος τους τις σελίδες της ιστορίας μας.

Η πίστη για διεκδίκηση των δικαίων μας ενδυναμώνεται από τη δυνατότητα της χώρας μας να διαδραματίσει πλέον ένα διαφορετικό ρόλο στην περιοχή, αξιοποιώντας προς τούτο την ανακάλυψη των υδρογονανθράκων στην αποκλειστική οικονομική μας ζώνη, καθώς και τις νέες ισορροπίες που διαμορφώνονται στην περιοχή με τις γεωστρατηγικές και γεωπολιτικές αλλαγές.

Η πολλά υποσχόμενη προοπτική της αξιοποίησης των υδρογονανθράκων και οι νέες συνεργασίες που κτίζουμε προσφέρουν στην Κύπρο τη δυνατότητα να αναδειχθεί σε πολύτιμο σταθεροποιητικό παράγοντα, κατά τρόπο που θα διασφαλίζει τη δημιουργία ενός νέου περιβάλλοντος ευημερίας, ασφάλειας και ειρήνης στην περιοχή.

Μέσα από αυτές τις προοπτικές και το νέο περιβάλλον μπορούν να επωφεληθούν ασφαλώς όλοι οι Κύπριοι. Αναμένουμε από την άλλη πλευρά να ανταποκριθεί στην δική μας καλή θέληση και να συνεργαστεί με ειλικρίνεια για την δημιουργία ενός πολύ καλύτερου μέλλοντος. Σε όποια περίπτωση, στόχος μας είναι η ακύρωση των δεδομένων της κατοχής και η επανένωση της χώρας μας μέσα από μια λύση που θα την μετατρέψει σε τόπο ειρήνης, ελευθερίας, δικαιοσύνης, δημοκρατίας και ευημερίας για όλους τους κατοίκους της, σύμφωνα με τις αρχές του Χάρτη και τα ψηφίσματα του ΟΗΕ, και τις αξίες και τα ιδεώδη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έτσι θα δικαιωθεί και η θυσία των ηρώων μας. Οι πεσόντες της Αχερίτου Χριστάκης Παπαλλής, Κενδέας Κασσιανός, Γιαννάκης Τζιοβάνης, Ανδρέας Μάντολες, Αντώνης Ριαλάς, Παναγιώτης Μαρίνου και Πασχάλης Μοσφίλης, οι βάρβαρα εκτελεσθέντες Χριστοφής Προδρόμου, Γρηγορού Γεωργίου και Γιασουμής Τσιουρούτης και οι αγνοούμενοι μας Κώστας Ηλία, Βάσος Σεργίου, Σωτήρης Σωτηρίου και Ανδρέας Κάρουλλας θα ζουν πάντα μέσα στις ψυχές μας. Η διαρκής μνήμη είναι λειτουργία διαρκούς αντίστασης. Αντίστασης κατά της λήθης των απελθόντων, αντίστασης κατά του εθισμού των τραγικών επακόλουθων που επέφερε η τουρκική εισβολή και κατοχή μεγάλου τμήματος της πατρίδας μας. Όχι μόνο θα διατηρήσουμε αλώβητη τη μνήμη μας, αλλά και θα εντείνουμε τις προσπάθειες για τη δικαίωση του λαού και του τόπου μας.